Lietas Nr.168032117
104AA-0325-18/6

S P R I E D U M S

Rīgā 2018.gada 15.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesnesis Juris Stukāns,
tiesnese Smaida Gļazere un tiesnese Iveta Vīgante,

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu saistībā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 18.aprīļa spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 1.rotas jaunākais inspektors Toms Jakovļevs 2017.gada 22.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC275455 par to, ka 2017.gada 22.septembrī plkst.16.33 Rīgā, vadītājs /pers. A/ vadīja automašīnu PEUGEOT 406, ar reģistrācijas Nr./numurs/, Dammes ielā pa pagalma teritoriju no nama Nr./numurs/ uz nama Nr./numurs/ pusi, atrodoties alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija 2,45 promiles noteiktas asinīs. Medicīniskā pārbaude veikta VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs", Tvaika ielā 2, Rīgā. Protokols sastādīts uz liecinieku paskaidrojumu pamata. Vadītājs aizturēts pie nama Dammes ielā /numurs/, Rīgā, pagalmā. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu vadītājam piemērots aizliegums izmantot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Vadītāja apliecība aizturēta.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka ar šādām darbībām ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - arī LAPK) 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 18.aprīļa spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā, un sodīts ar administratīvo arestu uz trīspadsmit diennaktīm, naudas sodu 1 300 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un atpūtas kuģa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

No /pers. A/ par labu Valsts policijai piedzīti izdevumi 71,15 *euro* apmērā par veikto medicīnisko pārbaudi alkohola ietekmes (iespaida) noteikšanai.

Pirmās instances tiesa spriedumā atzina, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā, ir pilnībā pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolā PC275455 minētajām ziņām, ar amatpersonas dienesta ziņojuma un tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB350739, ar medicīniskās pārbaudes protokola Nr.5241 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, ar liecinieces /pers. B/ rakstveida paskaidrojumiem un sniegtajām liecībām tiesas sēdē, liecinieka /pers. C/ rakstveida paskaidrojumiem un sniegtajām liecībām tiesas sēdē, liecinieces /pers. D/ rakstveida paskaidrojumiem un sniegtajām liecībām tiesas sēdē, liecinieces /pers. E/ rakstveida paskaidrojumiem un sniegtajām liecībām tiesas sēdē, liecinieka /pers. F/ rakstveida paskaidrojumiem un sniegtajām liecībām tiesas sēdē, ar faktiem, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC275456, ar Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ 347681, liecinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām kopumā un to savstarpējā sakarībā.

Lietas izskatīšanas gaitā nav iesniegti tādi pierādījumi, kas apšaubītu lietā nodibināto apstākļu un faktu ticamību, tādējādi tiesa uzskatīja, ka /pers. A/ ir izdarījis LAPK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ (turpmāk tekstā arī – sūdzības iesniedzējs) iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa ir nepilnīgi novērtējusi pierādījumus, ignorējusi pretrunas to liecinieku liecībās, uz kuru pamata izdarīts secinājums par sūdzības iesniedzēju kā transportlīdzekļa vadītāju. Norāda, ka tiesa arī piešķīrusi ticamību liecinieku /pers. G/, /pers. H/, /pers. J/ un /pers. D/ liecībām un atzinusi par nostiprinātu faktu, ka sākotnēji transportlīdzekli vadījusi /pers. G/.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka sodīts, pamatojoties uz trīs liecinieku pretrunīgām liecībām, proti, neapšaubot liecinieku /pers. K/, /pers. L/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. J/ un /pers. D/ liecību ticamību, vienlaicīgi piešķirot ticamību pārējo trīs liecinieku – /pers. B/, /pers. E/ un /pers. C/ liecībām, izdarīts pieņēmums par transportlīdzekļa vadīšanas faktu. Uzskata, ka šāds pieņēmums radies spriedumā nepilnvērtīgi atspoguļojot liecinieku /pers. B/, /pers. E/ un /pers. C/ liecības, tādējādi ignorējot gan būtiskas savstarpējas pretrunas, gan pretrunas ar citu liecinieku liecībām.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka sodīts uz savstarpēji izslēdzošu liecību pamata, pieļaujot rupju LAPK 237. un 244.panta pārkāpumu, jo pierādījumi nav novērtēti vispusīgi un pilnīgi.

/pers. A/ uzskata, ka būtiskās pretrunas liecībās liedz piešķirt ticamību liecinieku liecībām, proti, ka liecinieki redzējuši iesniedzēja transportlīdzekli kustībā un kā notiek sadursmes un ka tieši sūdzības iesniedzējs vadījis transportlīdzekli, kad tas atradies kustībā.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} pantu apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota, bet Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts.

Krimināllietu tiesas kolēģija pārbaudījusi Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedumā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kā arī vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu Krimināllietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai, savukārt attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem un iebildumiem, Krimināllietu tiesas kolēģija norāda sekojošo.

Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nebūtu izvērtējusi un nebūtu ņēmusi vērā kādu būtisku apstākli, kam būtu nozīme lietas pareizā izspriešanā, pierādījumu vērtējums ir pareizs un pietiekošs.

Apelācijas sūdzība nesatur būtiskus faktus, kas nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, kam būtu nozīme lietas pareizā izspriešanā, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēta atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka notikuma laikā bija alkohola reibumā, taču noliedz faktu, ka vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā.

Apelācijas sūdzībā norādīto, ka tiesa pierādījumus nav novērtējusi vispusīgi un pilnīgi, jo tiesa ignorējusi pretrunas to liecinieku liecībās, uz kuru pamata izdarīts secinājums, ka tieši /pers. A/ ir bijis transportlīdzekļa vadītājs, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka, taisot spriedumu, pirmās instances tiesa izvērtēja visus lietā esošos pierādījumus.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Krimināllietu tiesas kolēģijai, tāpat kā pirmās instances tiesai, nav pamata apšaubīt lietas materiālos esošos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokolā PC275455, amatpersonas dienesta ziņojumā un tiesas sēdē sniegtajās liecībās, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB350739, medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.5241 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, liecinieces /pers. B/ rakstveida paskaidrojumos un sniegtajās liecībās tiesas sēdē, liecinieka /pers. C/ rakstveida paskaidrojumos un sniegtajās liecībās tiesas sēdē, liecinieces /pers. D/ rakstveida paskaidrojumos un sniegtajās liecībās tiesas sēdē, liecinieces /pers. E/ rakstveida paskaidrojumos un sniegtajās liecībās tiesas sēdē, liecinieka /pers. F/ rakstveida paskaidrojumos un sniegtajās liecībās tiesas sēdē, Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 347681, liecinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ tiesas sēdē sniegtajās liecībās fiksētās ziņas.

Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata neticēt pirmās instances tiesas sēdē nopratināto liecinieku sniegtajām liecībām, tie nav pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai secinātu, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, vērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi liecinieku /pers. B/, /pers. E/ un /pers. C/ gan rakstveidā sniegtās liecības, gan tiesas sēdē sniegtās liecības par to notikumu gaitu, proti, ka tieši /pers. A/, mēģinot iztaisnot stāvvietā slīpi novietoto transportlīdzekli, vadījis to.

Pirmās instances tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt liecinieku objektivitāti vai arī norādītu uz liecinieku /pers. B/, /pers. E/ un /pers. C/ vai policijas darbinieka ieinteresētību sastādīt protokolu tieši /pers. A/. Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pamatojoties uz liecinieku sniegtajiem paskaidrojumiem. Tiesas sēdē uzklausītas liecinieku liecības, visi liecinieki sniedza liecības, kas nav savstarpēji pretrunīgas.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka lieciniece /pers. B/ rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka 2017.gada 22.septembrī ap plkst.16.35 viņa gājusi starp mājām Dammes iela /numurs/ un /numurs/ un redzējusi, ka mašīna izbrauc no vietas, aiz tās pa ielu brauc cita mašīna un tā mašīna, kura brauc no vietas, gandrīz ietriecās. Gāja tālāk un dzirdēja kaut kādu troksni, pagriezās un redzēja, ka mašīna ietriecās mašīnā, kura stāv priekšā. Vīrietis izkāpa no mašīnas, ļoti slikti stāvēja uz kājām. Vadītājs mašīnā atradās viens. Mašīna bija Peugeot v.n. /numurs/ un tā uzbrauca divām mašīnām – Peugeot v.n./numurs/ un Toyota Rav v.n./numurs/. Vadītājs līdz policijas atbraukšanai atradās liecinieces redzes lokā.

Pirmās instances tiesas sēdē lieciniece /pers. B/ liecinājusi, ka 22.septembra pēcpusdienā devusies no veikala uz mājām. Ejot pāri brauktuvei, palaidusi garām braucošu automašīnu. Brīdī, kad braucošā automašīna viņa viņai blakus, automašīnas vadītājs signalizēja un uzbrauca nedaudz uz trotuāra, lai varētu aizbraukt tālāk, jo viena automašīna izbrauca no stāvvietas un nepamanīja garām braucošo automašīnu. Garām braucošā automašīna aizbrauca. Pārliecinājusies, ka šī automašīna vairs nebrauc, bet stāv, viņa pagāja garām vadītāja durvīm, saskatījās ar vadītāju, un tad, pārliecinājusies, ka vadītājs viņas ir redzējis, pagāja garām automašīnai no aizmugures. Noejot apmēram 5-10 soļus, dzirdēja plīstošas plastmasas skaņu, pēc tam izdzirdēja signalizācijas skaņu un metālisku skaņu. Pagriezās un ieraudzīja, ka tā automašīna, kas stāvēja pa vidu divām automašīnām, bija aizskārusi citu automašīnu. Automašīnā atradās tikai vīrietis, neviena cita tur nebija. Lieciniece atgriezās notikuma vietā, tur bija vēl citi cilvēki sanākuši – māmiņas ar bērniem un viens tētis ar bērnu. Šis tētis palūdza, lai vīrietis izkāpj no automašīnas, tad lieciniece saprata, ka vadītājs bija dzēris. Vadītājs un šis vīrietis, kurš palūdza viņam izkāpt, sāka konfliktēt savā starpā, vīrieša bērns ļoti nobijās, nokrita un vīrietis aizgāja nostāk un gaidīja policiju. Vadītājs sēdēja pie stūres un izkāpa ārā no vadītāja puses. Vadītāju atpazīst kā tiesas zālē esošo /pers. A/.

Lieciniece /pers. E/ rakstveida paskaidrojumos norādījusi, ka 2017.gada 22.septembrī, plkst.16.30 pa logu redzēja, kā vadītājs, stiprā alkohola reibumā, mēģināja novietot stāvēšanai savu automašīnu, starp citām mašīnām. Viņš aizķēra divas mašīnas, no kurām viena ir liecinieces automašīna (Peugeot /numurs/), viņš tai iesita un saskrāpēja, padodot atpakaļgaitā. Pēc tā, kā iesita, neapstājās, bet turpināja "mēģināt" novietot stāvēšanai automašīnu un iesita otrai automašīnai (Toyota RAV4 /numurs/), kura stāvēja. Vadītājs uzvedās ļoti agresīvi un garāmgājējiem ar lielām grūtībām izdevās viņu apturēt no tālākas parkošanās. Mašīnā, viņš atradās viens.

Pirmās instances tiesas sēdē lieciniece /pers. E/ liecinājusi, ka 22.septembrī plkst.16.30 viņa no sava loga ievēroja, ka pa ceļu, kur stāv arī viņas automašīna Peugeot ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, brauc viena automašīna, brauc aizdomīgi – šķībi. Pēc tam redzēja, ka šo automašīnu mēģina novietot stāvēšanai, bet tas neizdevās, jo bija šaura vieta starp mašīnām. Liecinieces automašīnai uzsita pa pamperi un sabojāja kreiso spārnu, pēc tam pabrauca mazliet uz priekšu un sabojāja arī priekšā stāvošo mašīnu. Redzot, ka viņas automašīna ir sabojāta, viņa uzreiz skrēja lejā. Kad nobrauca lejā ar liftu, automašīnai vēl darbojās motors, vadītājs nevēlējās kāpt ārā no savas automašīnas. Vīrietis nenoliedza, ka ir sasitis automašīnu, viņš bija stipri piedzēries.

Liecinieks /pers. C/ rakstveida paskaidrojumos noradījis, ka 2017.gada 22.septembrī plkst.16.30 viņš atradās bērnu laukumā pie Dammes ielas, Rīgā, mājas Nr./numurs/. Liecinieks ieraudzījis mašīnu Peugeot ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Mašīnas vadītājs iebrauca Toyota RAV4 automašīnā ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un pēc tam iebrauca priekšā strāvojošā mašīna ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Liecinieks ātri pieskrējis pie vadītāja, pie stūres sēdēja vīrietis gados, liecinieks sajutis stipru alkohola smaku. Mašīnā vadītājs atradies viens pats.

Pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. C/ tiesas sēdē liecinājis, ka 22.septembrī pēc plkst.16.00 viņš atradies bērnu laukumā, kas atrodas Dammes ielā /numurs/, /numurs/, /numurs/ pagalmā. Pēc minūtēm 15 dzirdējis skaņu, kad brauc mašīna un viņa triecas vienu reizi, otru reizi, trešo reizi. Viņš pagriezies un ieraudzījis pelēkas krāsas mašīnu Peugeot, kas tajā mirklī atradās kustībā. Liecinieks pieskrējis klāt, atvēris priekšējās durvis un pirmais, ko viņš ieraudzījis, ka pārkāpējs, sēdēja pie stūres, bija alkohola reibuma stāvoklī, jo bija pamatīga smaka iekšā mašīnā. Liecinieks sācis kliegt

diezgan skaļi, lai vadītājs apstājas. Nav redzējis, ka automašīnu būtu vadījis cits cilvēks, apliecina, ka tieši pārkāpējs vadīja automašīnu brīdī, kad gribēja to novietot starp divām automašīnām. Kad notika šī automašīnas novietošana, neviena cita braucoša automašīna blakus neatradās. Kad notika sadursme, liecinieks jau bija pieskrējis klāt un redzēja sadursmi, automašīna apstājās tikai tādēļ, ka liecinieks atvēris vadītāja durvis un tādejādi automašīnu apturējis.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata neticēt liecinieku sniegtajos paskaidrojumos un liecībās norādītajām ziņām par transportlīdzekļa vadīšanas faktu un lietas izskatīšanas gaitā nav iegūti citi pierādījumi, kas atspēkotu liecināto.

Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka minētie liecinieki būtu ieinteresēti sniegt apzināti nepatiesus paskaidrojumus par notikuma apstākļiem, apmelojot sūdzības iesniedzēju. Turklāt jāņem vērā, ka tieši šie liecinieki bija notikušā negadījuma aculiecinieki, viņu paskaidrojumi ir savstarpēji sakritīgi un viens otru papildinoši, nevis pretrunīgi, kā to norāda sūdzības iesniedzējs.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa ir vērtējusi liecinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ gan rakstveidā sniegtās liecības, gan tiesas sēdē sniegtās liecības, un pamatoti atzinusi, ka tās ir ticamas, un nav pretrunā citiem lietā konstatētajiem apstākļiem, jo ar šīm liecībām apstiprinās fakts, ka /pers. G/ mēģinot novietot stāvvietā /pers. A/ automašīnu, sabojāja priekšā stāvošo automašīnu, bet pēc tam no notikuma vietas aizbrauca. Šāds fakts apstiprinās arī liecinieces /pers. D/ liecībās.

Krimināllietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas paustajam viedoklim un atzīst, ka apstāklis, ka daļa liecinieku redzējuši tikai notikuma sākuma daļu, bet daļa liecinieku – notikuma beigu daļu, nenozīmē, ka šīs liecinieku liecības ir pretrunīgas, jo visas liecinieku liecības vērtējamas kopsakarā, kā rezultātā, pamatojoties uz liecinieku liecībām ir iespējams konstatēt precīzu notikumu gaitu pārkāpuma izdarīšanas brīdī. Tiesai nav bijis pamata apšaubīt liecinieku liecībās ietvertās ziņas par faktiem, kā arī netika iegūts neviens šo faktu objektīvi atspēkojošs pierādījums.

Saskaņā ar LAPK 237.pantu lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu sūdzības iesniedzējam vai, kas ļautu lietā esošos pierādījumus vērtēt pretēji pirmās instances tiesas spriedumā sniegtajam vērtējumam.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu pirmās instances tiesas spriedumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka veicot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā ir izpildītas LAPK 237.panta prasības, jo lietas apstākļi noskaidroti pilnīgi un vispusīgi.

/pers. A/ apelācijas sūdzībā nenorāda uz jauniem faktiskajiem apstākļiem, kas, pieņemot spriedumu, pirmās instances tiesai nebija zināmi, tādējādi Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Pārbaudot pirmās instances tiesas uzlikto sodu /pers. A/, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka sods ir uzlikt atbilstoši LAPK 32.pantam, un ir samērīgs, atbilstošs izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturam un izvēlēts ievērojot LAPK 149.[15] panta ceturtās daļas sankcijā paredzēto soda veidu un apmēru.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21] pantu, 289.[22] pantu, 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 18.aprīļa spriedumu, bet iesniegto apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis J.Stukāns

Tiesnese S.Gļazere

Tiesnese I.Vīgante